

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupen JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem v Kolíně, Sladkovského 13, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2009, č. j. 185387/2009/KUSK, **o námitce podjatosti** předsedy senátu Městského soudu v Praze JUDr. Slavomíra Nováka a jeho vyloučení z projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 A 2/2010,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze JUDr. Slavomír Novák **n e n í v y l o u č e n** z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 A 2/2010.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze projednává žalobu, kterou se žalobce domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako nepřipustné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje, ze dne 29. 7. 2008, č. j. VÝST 17570/08, 3284/2008-Ob. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla společnosti LESS & TIMBER, s. r. o. povolena stavba „Dřevozpracující závod Čáslav“ na pozemcích parc. č. 497/3, 497/12, 522/5, 737/1, 737/5, 737/6, 737/7, 737/8, 737/9, 1986/1, 2120, 2121, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 3434 a 3435 v k. ú. Čáslav.

Podáním ze dne 8. 1. 2014 žalobce vznesl námitku podjatosti JUDr. Slavomíra Nováka. Tuto námitku podjatosti žalobce zdůvodňuje tím, že ve stavebním řízení vedeném u Městského úřadu Čáslav se „jednalo a jedná o zločinné spolčení, korupci a klientelismus za podpory zdejších složek PČR + SZ. To je OSZ K. Hora + KSZ Praha + KU Stř. kraje“, proto je podle názoru žalobce dána pochybnost o nepodjatosti JUDr. Slavomíra Nováka, který působil na státním zastupitelství a zná osoby, které „toto zavinily“.

JUDr. Slavomír Novák k námitce podjatosti vznesené žalobcem uvedl, že do roku 1998 působil u orgánů státního zastupitelství v Praze, respektive bývalé prokuratury před její transformací ve státní zastupitelství. Během svého působení u státního zastupitelství vyřizoval různá podání žalobce, zejména v úseku všeobecného a občansko-soudního dozoru. Pro časový odstup již není schopen uvést, čeho se týkala. Pokud jde o nyní projednávanou věc, prohlašuje JUDr. Slavomír Novák, že nemá žádný poměr ani k věci ani k účastníkům či jejich zástupcům. Rovněž se nepodílel na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Podle § 8 odst. 5 věty čtvrté s. ř. s. musí účastník řízení námitku podjatosti zdůvodnit a uvést konkrétní skutečnosti, z nichž podjatost soudce dovozuje. Žalobce uvedl, že podjatost soudce spatřuje v tom, že ze svého dřívějšího působení u státního zastupitelství zná osoby, které se na státním zastupitelství, podle názoru žalobce, měly podílet na rozhodování ve věci jeho podání adresovaných orgánům státního zastupitelství.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezáujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci může být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01 in N 98/23 SbNU 11).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tímto principem jsou vyloučeny praktiky kabinetní justice a nestrannost soudního rozhodování je tak chráněna ve prospěch účastníků soudních řízení nejlépe. Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně naplněna, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

Žalobce nenamítal, že by se JUDr. Slavomír Novák podílel na rozhodování v projednávané věci v řízení před správním orgánem nebo v předchozím soudním řízení, a rovněž z vyjádření samotného JUDr. Nováka vyplynulo, že tyto důvody podjatosti nejsou dány. Žalobce ani nenamítal, že by se JUDr. Novák při svém působení na státním zastupitelství podílel na rozhodování o podáních žalobce týkajících se nyní projednávané věci. Žalobce dovozuje podjatost JUDr. Nováka pouze z toho, že zná osoby, které se na státním zastupitelství podílely na rozhodování o podáních žalobce týkajících se nyní projednávané věci.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 8. 2013, č. j. Nao 41/2013 – 56) vyplývá, že důvod pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci nelze bez dalšího spatřovat toliko ve skutečnosti, že soudce vyššího soudu rozhoduje o věci vzešlé od kolegů z nižšího soudu, kde předtím působil. Z toho je tedy patrné, že důvod podjatosti soudce nelze spatřovat pouze ve skutečnosti, že zná osoby, které se podílely na rozhodování věci u nižšího soudu.

pokračování

Podle názoru Nejvyššího správního soudu je nutné v projednávané věci na základě závěrů citované judikatury analogicky dojít k závěru, že JUDr. Slavomír Novák není bez dalšího vyloučen z projednávání věci jen proto, že zná osoby, které se podílely na rozhodování o podáních žalobce určených státnímu zastupitelství a týkajících se projednávané věci. Je třeba podotknout, že v nyní vedeném soudním řízení není přezkoumáván postup či rozhodování osob ze státního zastupitelství, které podle tvrzení žalobce JUDr. Slavomír Novák zná. Pokud soudce zná osoby, které se podílely u jiného orgánu a na základě jiné věcné příslušnosti na rozhodování o podáních žalobce týkajících se projednávané věci, je třeba tuto souvislost vyhodnotit zásadně jako bezvýznamnou, v každém případě jako méně závažnou než souvislost danou tím, že soudce zná osoby, které se podílely přímo na rozhodování ve věci v soudním řízení na nižším stupni soudní soustavy. V řízení před správním soudem není přezkoumáván postup státního zastupitelství vůči žalobci a jeho podnětům - na rozdíl od situace, kdy má soudce přezkoumat postup či rozhodnutí osoby, kterou osobně z nižšího soudu zná. Tato úvaha koresponduje i s výše uvedenou judikaturou.

Jinak řečeno, není-li spatřován dostatečný důvod k vyloučení z projednávání a rozhodování věci u soudce, který přezkoumává předchozí rozhodnutí soudce, kterého osobně zná, tím méně by mohl být dán důvod pro vyloučení tím, že soudce rozhodující ve věci zná nebo může znát osoby, jejichž rozhodnutí a postup soudce v daném řízení nepřezkoumává.

Shora vysvětlené okolnosti ničím nenaznačují, že by soudce Městského soudu v Praze JUDr. Slavomír Novák nebyl schopen, v souladu s jeho přísnými soudcovskými povinnostmi, v projednávané věci nezávisle a nestranně jednat a rozhodovat.

Nejvyšší správní soud proto neshledal důvod pro vyloučení soudce JUDr. Slavomíra Nováka z projednávání a rozhodnutí věci pro podjatost a návrh žalobce jako nedůvodný zamítl.

Podáním, datovaným dne 13. 2. 2014 a doručeným tomuto soudu dne 18. 2. 2014, namítl žalobce v této věci podjatost zákonných soudců 3. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického. Tímto úkonem žalobce reagoval na poučení, doručené mu (prostřednictvím jeho zástupce) dne 3. 2. 2014, ze kterého se dozvěděl složení rozhodujícího senátu tohoto soudu. Od tohoto data je třeba počítat běh propadné lhůty jednoho týdne k podání námítky podjatosti. O této skutečnosti byl žalobce poučením explicitně informován. Uvedená lhůta uplynula marně dne 10. 2. 2014.

Námítka podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického byla tedy podána opožděně. Podle § 8 odst. 5 věta třetí s. ř. s. se k takové námitce nepřihlíží a není možné se ani zabývat úvahou, zda by námitka vůbec mohla obstát z hlediska důvodů dle ust. § 8 odst. 1 odst. 5 věty čtvrté s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu